

Brood als bestek

Door Frans van Tuel

Iedere cultuur kent z'n eigen gewoontes op het gebied van koken en eten. Zo eten we in Nederland in de winter hutspot en houden we van uitgebreid tafelen. Maar wat staat er op het menu in Syrië. Hoe worden de gerechten bereid en gegeten? Aan wie kunnen we dat beter vragen aan kok Saied Tarbouch (51)?

Voor Saeid zijn land ontvluchtte, werkte hij als kok in Dubai en Jordanië. Nu woont hij met zijn gezin in de Weerter wijk Boshoven. Tijdens ons gesprek laat Saeid foto's zien van diverse, door hem gemaakte, Syrische specialiteiten. En ik moet zeggen: het water loopt me in de mond. Er komen foto's voorbij van een avond, georganiseerd door een van de Weerter serviceclubs, waar Saeid was uitgenodigd als gastkok bij Hostellerie Munten. Gerechten met namen als **mutabbal** (gegrilde aubergine, yoghurt en knoflook), **foul** (tuinbonen, tomaten, citroen, tomaten en olijfolie), **falafel** en gegrilde en gepaneerde kip staan op een rijk gevulde tafel.

Wat zeker niet mag ontbreken op het menu is **tabouleh** (burgul, platte peterselie, zout, citroen, tomaten en olijfolie). Dit is misschien wel het bekendste gerecht uit Syrië. Ook gerechten met (gevuld) brood en rijst staan vaak op tafel. De Syrische keuken heeft, wat ingrediënten betreft, veel overeenkomsten met buurland Turkije. Ook zijn er overeenkomsten met de Marokkaanse keuken. Dat maakt het voor Saeid makkelijk om in Weert zijn boodschappen te doen en dan thuis zijn Syrische twist aan de gerechten te geven. In Syrië bereiden meestal de vrouwen het eten. Dochters in huis worden van jongs af aan al betrokken bij het eten bereiden, tafeldekken en afruimen. Mannen doen vaak de boodschappen.

Opvallend verschil met Nederland is dat wij ervan houden om lang te tafelen. Syriërs niet. Zij eten, ook al staat de tafel boordevol lekkernijen, binnen een mum van tijd alles op. De gerechten worden soms met mes en vork gegeten, maar vaak wordt ook (het platte) Libanese brood gebruikt als 'bestek'. Geen maaltijd zonder dit brood. Er wordt ook vaak gegrild. Op diverse manieren gekruide spiesjes met vlees en/of groente gaan op de barbecue. Kortom, de Syrische keuken is verwant aan de keukens van de omliggende landen, maar door ander gebruik van ingrediënten en kruiden krijgt het zijn eigen typische smaak. De gerechten op de foto's zien er mooi en erg smakelijk uit. En als je Saeid enthousiast hoort vertellen over al dat lekkers, sta je alleen nog maar te trappelen om kennis te maken met de Syrische keuken!

Ik verloor alles maar ben er nog!

Jammer dat ik vluchteling ben, zou ik kunnen zeggen. Waarom ben ik gevlucht? Ik had een goed leven in Syrië, een ICT-bedrijf, een fijne familie en vriendenkring, maar waar het aan ontbrak, was vrijheid en meer dan vrijheid: het Syrische systeem klopt van geen kanten.

Op mijn 23ste begon de oorlog. Nu ben ik 30. Ik noem het trouwens liever een revolutie op weg naar een betere wereld. De druppel die de emmer voor mij deed overlopen, was de chemische aanval op kinderen. Assad zei dat de kinderen acteerden... heb je de beelden gezien?

Bijna elke Nederlander vraagt me of ik terug zou willen als de oorlog voorbij is. Hoe kan ik daarop antwoorden? Die vraag doet pijn en verwacht mij, want elke Syriër heeft deze vraag iedere dag, elk moment in zijn hoofd. Niemand kan zich voorstellen wat deze man kan doen. Assad zegt en ik citeer: 'We behandelen een probleem waarin miljoenen Syrische terroristen zijn betrokken'. Hij ziet zijn eigen volk als vijand!

Twee dingen weet ik wel: zolang ik hier ben, zal ik actief bijdragen aan de Nederlandse maatschappij. En of ik nu wel of niet naar Syrië terug zal gaan, ik houd altijd een band met Nederland want Nederland is het eerste land waar ik het gevoel heb dat ik vrij ben.

Sinds drie maanden heb ik een stageplaats op de ICT-afdeling bij de gemeente Weert. Ik vind het een goed begin voor mijn carrière in Nederland. Ik heb ook taalonderwijs. Ik vind de Nederlandse taal moeilijk maar doe hard mijn best het te leren. Dat vind ik nu het allerbelangrijkste.

Ik zou boeken kunnen volschrijven over wat daar gebeurt. Syrië is bezet door Rusland, maar dat laten de media hier niet zien. Ik weet hoe de wereld in elkaar steekt en ken (bijna) geen angst meer. Moslim, katholiek, geen geloof of wat dan ook, voor mij is het van geen belang. Ik verloor alles maar ben er nog! Dat geeft zo'n intens gevoel van kracht dat ik het niet jammer vind om vluchteling te zijn, maar juist een grote eer.

Bashar
Al Hashmi